

rent retshistoriske. Men denne Erklæring er blevet misbrugt.

Den højtærede Justitsminister siger, at det er urigtigt, som Højesteretssagfører Ulf Hansen har paastaet i Højesteret, at den højtærede Justitsminister havde udtalt sig paa den Maade til ham, at Manden vilde blive sendt til Nykøbing. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister har Ret i det, for jeg synes, det vilde have været umenneskeligt at sende Berning dertil. Men Højesteretssagfører Ulf Hansen har tilbudt at aflægge Ed paa, at denne hans Forklaring er rigtig, og jeg har kun gjort det at referere den her.

Jeg skal ikke indlade mig paa den højtærede Justitsministers Udtalelse om den Mand, som sidder i Nykøbing. Den højtærede Justitsministers Omtale var fuldstændig ved Siden af. Det, jeg talte om, var ikke, om den højtærede Justitsminister havde handlet rigtigt eller urigtigt, men jeg talte om det Faktum, at samtidig med, at vi diskuterede Spørgsmaalet om, hvad vi skulde gøre ved denne Mand, var hele Sagen ordnet af Justitsministeren. Samtidig med, at vi her i Rigsdagen drøftede Spørgsmaalet, samtidig med, at man i Pressen drøftede Spørgsmaalet, samtidig med, at Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Zahle, diskuterede Spørgsmaalet med den højtærede Justitsminister, forelaa den justitsministerielle Skrivelse i Sagen. Det er det Faktum, jeg talte om.

Maa jeg til Slut takke den højtærede Justitsminister, fordi han er gaaet med til Forslaget, som det nu foreligger. De fleste af os er ikke tilfredse med det, men det er dog langt bedre end det Forslag, som oprindeligt blev fremsat, et Forslag, om hvilket jeg allerede en Gang i Aften har udtalt, at den højtærede Minister sikkert er taknemmelig for, at han ikke skal sætte sit Navn under det, idet hans Navn da vilde være kommet til at staa under noget, som han senere bitterligt vilde fortryde.

Pürschel: Der var en enkelt Udtalelse af den højtærede Justitsminister, som overraskede mig noget, nemlig den Udtalelse, at det konservative Forslag aldrig havde foreligget for ham eller saadant noget lignende. Det maa være en juridisk Betragtning, der ligger bagved dette, en juridisk Betragtning af den Art, som vi kender fra Processer, hvor man siger: Hvad der ikke er i Akterne, er ikke i Verden. Thi den højtærede Justitsminister omtalte jo selv, at han havde kendt dette Forslag og kunde tiltræde det med nogle Ændringer, som ogsaa

den konservative Ordfører i Landstinget kunde tiltræde. Jeg maa derfor formode, at denne Udtalelse fra Ministerens Side kun skal sige, at dette Forslag ikke har foreligget for ham i Udvalget, og for saa vidt er den jo rigtig. Derfor haaber jeg, at vi ved Afslutningen af denne Sag ogsaa paa dette Punkt kan naa til noget af den samme skønne og sjældne Enighed, som har hersket mellem den socialdemokratiske Justitsminister og mig i denne Sag. Jeg tror, at hvis den højtærede Justitsminister paa det Tidspunkt havde grebet rask til, havde der været en Mulighed for at gennemføre det Forslag, men jeg skal ikke bebrejde Ministeren i særlig Grad, at han ikke gjorde det. Jeg kan jo i og for sig ikke i al Almindelighed have noget imod, at den socialdemokratiske Minister ikke kender sin Styrke, men jeg beklager det altsaa for saa vidt i dette Tilfælde. Det er ingen Bebrejdelse, det er kun en Beklagelse. Ministeren sagde om § 6, at den var taget lige ud af den afdøde Straffelovskommissions Forslag. Det er rigtigt, men det er ikke et tilstrækkeligt Forsvar for Paragraphen. Den har de Fejl, jeg paapegede før, og til denne Paapegning har Ministeren jo ikke haft noget at bemærke.

Fraenkel: Den højtærede Justitsminister mener at kunne hævde, at han ikke har begaaet nogen Fejl i dette Forhold, der havde ingen Retsafgørelse været truffet tidligere om dette Spørgsmaal, saa han kunde altsaa ikke vide, hvorledes den vilde falde ud. Saaledes forstod jeg Ministerens Begrundelse af, at han ikke havde begaaet nogen Fejl. Nuvel, efter min Mening har Justitsministeren vist et mangelfuldt Judicium. Ministeren har ikke kunnet forstaa, hvorledes Dommen maatte blive, han har ikke haft den rette juridiske Fært, men derover skal vi ikke blive uenige. Er noget i denne Verden mig ligegyldigt, er det, om den højtærede Minister har gjort nogen Fejl, eller han ikke har gjort nogen Fejl. Det, som er konstateret, er, at det, han gjorde, havde han ikke Ret til at gøre. Jeg har udtrykkelig sagt, at noget ondt skulde han ikke høre fra mig i den Anledning. Uden at kende de nærmere Forhold er det min Overbevisning, at den højtærede Minister har staaet i en overordentlig vanskelig Situation, at han ud fra de bedste Motiver, enten han nu vil kalde dem moralske eller juridiske, har handlet efter sin bedste Overbevisning. Det er slet ikke det, det drejer sig om for mig.

Det, det drejer sig om, er, at man ikke i en Lov faar hjemlet noget, som